

אמרו לו פרק שלישי בריתות

יד.

עין משפט
נר מצוה

בַּז אִי מִי פִי מְהֻלָּט שְׁנֹת
הֵלֵכֵךְ :
ל ב מִי פִי מְהֻלָּט פִּסְחָמ
הֵלֵכֵכָה :
לֶא ג מִי שֶׁס פִּיג הֵלֵכֵי י:
לִב ד מִי פִיג מְהֻלָּט שְׁנִית
עֶשְׂרֵה הֵלֵכָה:
לֵג ה מִי פִיג שֶׁס מְהֻלָּט וּפִסְחָ
מְהֻלָּט עִירֻיִּיבֵיכֵי ד טוֹשֶׁשׁ
אִיחֵס קִי תַחַס מִפְּנֵי דן:
לִד ו מִי פִיג מְהֻלָּט עֲנֻדָה
יֹהִיכֵי הֵלֵכִי:
לִה ז מִי פִיג שֶׁס מְהֻלָּט הֵלֵכָה
לִו ח מִי שֶׁס הֵלֵכֵי יט:
לִז ט מִי פִיג מְהֻלָּט שְׁנֹת הֵלֵכִי
:ב

תורה אור השלם

1. וְסֹמֵךְ אֶהְיֶה אֶת שְׁתֵּי יָדָיו
עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר הַחַי וְהַתּוֹדֶה
עָלָיו אֶת כָּל צִנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֶת כָּל פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל חַטָּאתָם
וְנָתַן אֹתָם עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר
וְשִׁלַּח בְּיַד אִישׁ עַתִּי הַמִּדְבָּרָה
וַיִּקְרָא טו כֹּה

רבינו גרשום

[illegible]

א'ד ירושע תמחין מחלקן
א'ד לקול: משי מנין פארש
פשיטא. ד'א מציטור: פארש
א'ד קרע: א'ד משי מנין פארש
א'ד וואס קרע קרע י' מנין
כונ שאלו ב' המחין וקאמל
א'ג' דמן אחד אחד כ'ון שאכלו
המחין תמחין מחלקן
א'ד מציטור וטסר ד'א שזא
לקולא א'ד שזא תחורמא
המחין מחלקן: ומדאסי
אחד שזא המחין. דאמכן
כ'ל דרשע דרשע מנין אחד
מנין מנין אחד ותמחין אחד:
פשיטא דחיי. אמר בינא אחד
דמא עסקין קונן שריתא
ד'א דיעת. שרדו י' שאל
א'ד ח'ל וכל וואס שזא ד'ת
שזאן וקמ' א'ד דיעת
ד'ת בינא ד'א אכלן ב'הלס
א'ד אח'י: ווא'בא ד'אן גמלא
דאמ' א'ד דיעת ד'ת שיעור.

לֹא הָיָה יְרֵמְיָהּ וּמִצְטָרֵם כְּדָתָהּ
 וְרַבֵּן עֲזַרְיָה מְאִילֵךְ כֹּה: כִּי
 נִפְסִי נִחְשְׁבָתָה הִיא חֲבִילִי כֹה;
 וְכִי שָׁהָא אוֹכֵל קְלִיטָה גִרְגְּדִי
 שִׁישָׁה מִחֲמִילֵת אֲבִילֵת הָיִיתָ וְעַד
 יִבְלֹתוּ דֵאֵינוּ מִפְסִיק בִּיתָּם אוֹרֵי
 וְאוֹכְלֵן קְלִיטָה וְהָאֵת וְהָלֵא
 דְּאִיפְסִיק בִּינִי בֵּינִי פִּשּׁוּר: (א)א
 בָּבֶל עַד שִׁישָׁה עַד אֲבִילֵת פִּרְס
 פִּרְס אֵת וְחֲכָמִים אֲבִירִים אֵת
 וְכִיכָא עַד שִׁישָׁה שׁ"מ לְחֻמְרָא
 וְיִתְרָא: אַבְל אֵלֵךְ אוֹכְלֵן טַמְאָן
 וְשִׁתְיָן לְפִסּוּל בְּרִיבְעִית אֵת
 קֶאֱמֵר אִפִּי לֵךְ הִיוּ כָּלֵךְ. מִשָּׁךְ
 מִכִּילֵת אִפִּי לֵךְ שִׁישָׁה בֵּינִי יִתְרָא:

אנ היה שבת והוציאנו. גם ואל"ם מה שייך זה לענין אכילה ויש לומר דהכי פירושו והוציאנו צפוי לכיון שהנחנו צפוי צרה"י והוא הלא נכשלות הרצים מחייב משום הולאה דלעילתו היא הנחתו דהא מוציא שמי אומות וכמען כשהוא מהלך חייב דלמציבטן וז' היא הנחתו ט:

בו'. ואם

תאמר אמאי לא פריך מאברג
גופיה דאמר פרק השני ממש (נחמיה
פד. ופה): דחשיב שחמו חוץ לזמנו כו'
אל עולו לא ידוך כך אם ידוך לא יעולו
וקאמר עולא י"ש אלף שלף משלה ב' ה
האור אבל משלה ב' האור אפילו ידוך
יעולו וא"כ ש"מ יח דעשה לחמו של
מזבח ופקע פיגולו ממנו וי"ל דמכל
מקום לא ממנו ביה נהדיא כל כך דפקע
פיגולו ממנו כמו יח נהדיא דקומן:
פקע פיגולו ממנו. במנחת יצחק (דף ע.
רש"י פרק הקומץ (דף ע. ד.)

אמאי אַלטריר קרא למעט קומן
מפיגול מיפוק לי דלל קרב הממיר
כמאזו ומיר דמייר במשלה זו האור
ברזו שסותרו השירים כדאמיר קומן
מאימנו ממיר השירים בנליה
משהות האור ברזו וקסה דא"כ
ט (לוקס) דפקע פיגול ממנו כדמוכה
הכא ויש לומר דמייר שחזי העלה ע"ג
המנוז וחזיו לא העלה דלל פקע פיגולו
אזי האזי שפאזר יט וסא תמאזר ופשי
לכחלה נמי מעלין ליה כדאמירין
פרק בית שמאי (נחמס מג.) האזי קומן
דפלגיה אכמה ארעאע יט אסיקנא ליה
לכחלה וי"ל שאני וחסא שיהי כולו
מתחלה ע"ג המנוז וחסא"כ הוריד טורו
למנוז אלכ הלא לא היה על המנוז
וח"מ מנחת סכים ומנחת כהן משיח
שהס כולל כללי אמאי כריך קרא למעט
אותם מפיגול והלא אינה ממרת שום
דבר ויש לומר כיון שקדשו כליה היו כמו
קדשו ממירין וקבעה פיגולו וכן כריך
קרא למעט: **פשוט** ובעני רבי
בר חמא האבו באיברים אחד הרוב.
פירש בקונטרס היינו צעיל דפקר
בזמן הנקשה (חולין ג.) ואינו נראה
לר"מ דמאי שייכה האיס צעילי
דקח דהסם מיירי אם ילא חזי ברזו
אבר אי הוי כילוד או לא לכך נראה
לפרש * דהיינו צעיל דפקר מוצה מקדש
(נחמס פ.) דלציעיל להו אורי מוצה
כמוצח או לא כו' ריבז יט לכבש ככבש
דמי ריבז למנוז כמוצח דמי
פשוט דמי ריבז בר מנא יט מיבז
דבעלין או לא יט:

(ס) פירוש

מלכיות לשבט ולא מתעברה הולאה עם שאר
עם שאר מלכיות צ"ה ט. לשון מורה
ו' ז' אלא דרפרים ברותא היא.
ובפרק שני שעירים (יומא סו:) איתא
נמי הא דהכא ולא דמי דילגלא אלא
שעיר השמטלה כו' כדדמי הכא אלא
רגילות הוא ולא דריי ש מורה עניים
במקומם ועשירים במקום אחר:

נשאת

ל' ית' חטאות ותימה הלא לא משכחת'ה' להחזיק קדשים צטומחת הגוף י'נה
ויותר ופיגול וטומאה צדד צהמה לא משכחת לה: בגין שאב' בוליא בחצ'בה.
הכולא ע'צ' המוצא ויחול עליו נותר צ'צ' אצרים כלומר צ'צ' חסכות לא מיירי:
ו' יתים: פירוש כדרך אלה:

הייתה ירידה גורפת לביטוח הלאומי, שבעקבותיה חלק מהממשלה החליט להעביר את המערכת לרשות המבחין. ירידה זו באה לידי ביטוי גם בשינוי המבנה הארגוני של המערכת, שבו הוקמו יחידות חדשות ונערכו שינויים במסגרת הארגון. בנוסף, הוקמה יחידת מחקר ופיתוח, שביצע מחקרים ופיתוחים בתחומי הביטוח הלאומי. יחידת מחקר ופיתוח זו הייתה אחראית על פיתוח מודלים וכלים חדשים, שיוכלו לשפר את אמינות המערכת. בנוסף, הוקמה יחידת מחקר ופיתוח, שביצע מחקרים ופיתוחים בתחומי הביטוח הלאומי. יחידת מחקר ופיתוח זו הייתה אחראית על פיתוח מודלים וכלים חדשים, שיוכלו לשפר את אמינות המערכת.

[illegible][illegible]

מִיָּנִיָּה וְהוּא לִיָּה נֹתֵר
פִּיגוּל שֶׁהֶעֱלָה לִגְבִּי מִ
וְהוּא לִיָּה נֹתֵר בִּבְבֵּר
אֲבָרִים לֹא קִמְיִיר וְנֹתֵר
מִשְׁכַּחַת לֹא אֲלֵמָה לִּי
שֶׁהֶעֱלָה אֲבָר פִּיגוּל לִי
אֲנָחִי ע"ג מִזֹּבֵחַ וּפִי
דֶּהֱהוּא דְּמִזֹּבֵחַ פִּקֵּעַ
וְכִדְאֲמַר עֻלָּא קוֹמֵן פִּי
פִּקֵּעַ פִּיגוּלוּ מִמֶּנּוּ הָיוּ
יְרֹבֵא דְּמִזֹּבֵחַ שְׂדִיָּה
שְׂדִיָּה לִבְרֵאִי תַּפְשׁוּט
לְחֹב בִּבְבֵּרִים אֲחֵרָה הָיָה
אֲחֹר קִמְיִיר בִּשְׁנֵי זִיתִּים
וְהִקְתִּין י"ה וּב"ה לְחֹב
אִית בִּיה שְׁנֵי זִיתִּים
כֹּלִיא בְּחֻלְבָּה רַב פִּפְּ
בְּתַמְרֵי רַב אֲדָא בְּרַ
וּמִתְרִיץ לֹה כְּגֹן דֶּאֱכָל
כְּהֵי שְׁנֵי דָקָא מִשְׁשֵׁר
וְנוֹקְמָה בִּשְׁנֵי רִמָּא לִי כֹּהֵ
מִיָּיר בְּשֵׁתִי אֲכִילוֹת
חֲכָמִים^ז דָּאִין בֵּית הַבֵּי
וִיתִים ר"מ אֹמֵר וְכֹר'^ח
מ"ט קִתְּנִי אִם הִיתָה ע'^ט
אֹמֵרֵת עִירֹב וְהוֹצֵאֵת
וְהוֹצֵאֵת לִי"ה מִמָּאֵר דִּלִּי
לִי"ה וְהִכִּי קִתְּנִי אִם הִי
אֶף מִשׁוֹשׁ שֶׁבֶת וִי"ה א'^י
עַל הָדָא אִיתְּמַר דְּתַנִּי
^יאִישׁ לֹאֲכַשְׂיֵר אֶת הָהוּר

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' אימוסקר ביה במי לגבי
תכל: (ב) רש"י ד"ה מגו דלמסקר
במחמיקוס טהורות משום
טומאה אימסקר: (ג) ד"ה כגון
שאכל וכו' להשלמת אפלט ד"ה
לכותבת דרית של מילא וכו' ואי
פימא. ג"כ ר"ל ואם תקסס:
(ד) בא"ד א"כ לא. ג"כ זהו
מקור: (ה) רש"י זאת וכו' לפת
ומשני דילמא כ"ל והד"א:

— 110 —

גמ' ואין עירוב וחוצאת. ע'
 סוטה מא ע"א ברש"י ד"ה מין
 ואילן: תוס' ד"ה ונותר וכו'
 לא מחייב אפינול. כדאיתא
 משום כה:

[illegible]

אַן ע"י בחודשן: א) מוסף ב'
 ואיסור בת אחת אית לה והוי
 משכחת לה כגון שנטמא קודם
 שהביא שתי שערות ואיסור לקב
 ואיסור טומא בהדי הדדי א'
 אותין אקדשה מינו כו: ז' מינו
 דנאסר בחתיכות: ח' ע'
 בחודשין: ט' ביה נמי איסורא
 לגבי: י' הוא דאסור אבל:
 דאיחוסר ביה איסורא:
 דאיתוסר, ס"א א' אסר:
 ביה: ט' ע"י בחודשין ז' כוחות
 דמאמרי: ח' דאכל מי כות:
 י' ע"י בחודשין: יג' דרפרס

[illegible]

(א) נראה ד"ל מיוגו דליתסר ביה נמי בחולין. (ב) נראה ד"ל והא דנקט כוליא בחלצה לאו דווקא דה"ה דמזי למתני וכו'.

(א) עד כאן שייך לדף יב ע"ב